

Ög 35. Fornåsa kyrka.

Litteratur: N1945. Anton Ridderstad, *Östergötlands historia I* (1914), s. 91; A. Nordén, Rapport till Riksantikvarien om runstensundersökningarna sommaren 1945, 6/10 1945, dnr 4207/45 (ATA).

Äldre avbildningar: E. Brate, Foto (ATA); C. F. Nordenskjöld, Teckning från Östergötlands minnesmärken (utg. av O. Frödin i *Meddelanden från Östergötlands fornminnes- och museiförening 1931–32*, s. 33).

Denna kalkstenshäll med inskrift i medeltida runor längs tre av sidorna – den fjärde kanten utgöres av en brottyta – har varit känd sedan Broocmans tid (1760) och har vid en mig obekant tidpunkt förts till Östergötlands museum i Linköping, där Brate på sin tid studerat och beskrivit stenen. Anteckning finnes i museets katalog – anförd efter en äldre katalog där stenen har inventarienumret D 153 – men plattan kunde vid mitt besök i museet 25.6 1945 ej anträffas. Ingen av den vid museet nu tjänstgörande personalen erinrar sig ha sett hällen, och det framgår av den nuv. katalogens anteckningar, att hällen, då katalogen uppgjordes, ej var tillgänglig i museet.

Ög 36 och 37. Fornåsa kyrka.⁴

Litteratur: N1945.

Äldre avbildningar: C. F. Nordenskjöld, Teckning av Ög 36 från Östergötlands minnesmärken (utg. av O. Frödin i *Meddelanden från Östergötlands fornminnes- och museiförening 1931–32*, s. 33).

C. F. Nordenskjöld och E. Ihrfors ha uppgifter om ett antal stenfragment i kyrkan, inalles fem, på vilka det fanns slingor och i ett fall runor. Om tre av dem uppges, att de befunnit sig bland golvstenarna i vapenhuset, om de två andras befintlighet lämnas inga uppgifter. Golvet i vapenhuset blev emellertid vid den grovt vandaliserande 'restaurering', som övergick kyrkan år 1900, överdraget av cement och är nu oåtkomligt för undersökning. Om de andra två stenarna fanns redan på Brates tid ingen kännedom.

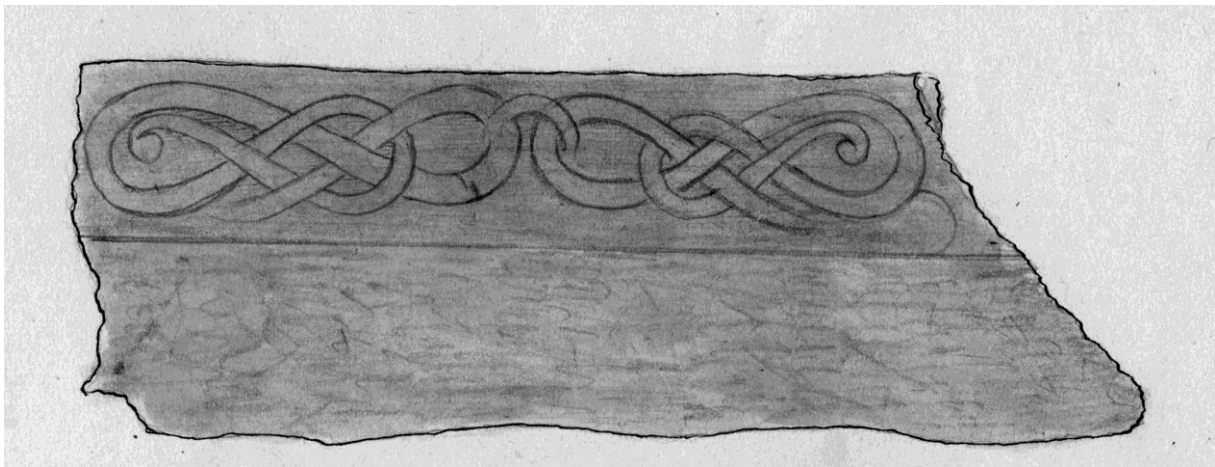

Fig. 41. Ög 36. Fornåsa kyrka. Teckning av E. Ihrfors i *Ostrogotia Sacra* (ATA).

⁴ Den i fig. 41 avbildade ristningen har signum Ög 36B i Samnordisk runtextdatabas (2020).

Detta dokument ingår i en digital utgåva av Arthur Nordéns supplement till Erik Brates Östergötlands runinskrifter. Manuset avslutades 1947 och var tänkt att tryckas 1948. Utgåvan publiceras fritt tillgänglig på Internet.

Texten innehåller inte nyare litteraturreferenser än 1947 och tar ingen hänsyn till modern runforskning och måste därför användas med stora reservationer. Arbetet med utgåvan avslutades 2024-12-31.